

EBA/GL/2019/02

---

25. februar 2019

Smernice o zunanjem izvajanju

---

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče Evropskega bančnega organa (v nadaljnjem besedilu: organ EBA) o ustreznih nadzornih praksah znotraj Evropskega sistema finančnega nadzora oziroma o tem, kako je treba pravo Unije uporabljati na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere veljajo smernice, jih morajo upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzornih postopkov), tudi kadar so smernice namenjene predvsem institucijam in plačilnim institucijam.

Zahteve glede poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do ([dd. mm. llll]) organ EBA uradno obvestiti, da ravnajo ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletišču organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2019/02“. Predložiti jih morajo osebe, ki so ustrezno pooblaščenec za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletni strani organa EBA.

---

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Predmet urejanja

5. Te smernice določajo ureditve notranjega upravljanja, vključno s trdnim upravljanjem tveganj, ki jih morajo institucije, plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja izvajati pri oddaji funkcij v zunanje izvajanje, zlasti ko v zunanje izvajanje oddajo funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije.
6. Smernice določajo, kako morajo pristojni organi pregledovati in spremljati ureditve iz prejšnjega odstavka v okviru člena 97 Direktive 2013/36/EU², procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP), člena 9(3) Direktive (EU) 2015/2366³ in člena 5(5) Direktive 2009/110/ES⁴, tako da izpolnjujejo svojo dolžnost spremljanja stalne skladnosti subjektov, na katere so te smernice naslovljene, pod pogoji pridobljenega dovoljenja.

Naslovniki

7. Te smernice so naslovljene na pristojne organe, kot so opredeljeni v točki 40 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013⁵, vključno z Evropsko centralno banko, v zvezi z zadevami, ki se nanašajo na naloge, prenesene nanjo v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013⁶, na institucije iz točke 3 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, plačilne institucije iz člena 4(4) Direktive (EU) 2015/2366 in institucije za izdajo elektronskega denarja v smislu člena 2(1) Direktive 2009/110/ES. Ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, ki zagotavljajo le storitev iz točke 8 Priloge I k Direktivi (EU) 2015/2366, niso vključeni v področje uporabe teh smernic v skladu s členom 33 navedene direktive.

---

² Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES.

³ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES.

⁴ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES.

⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁶ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko.

8. Za namene teh smernic vsaka navedba „plačilnih institucij“ vključuje „družbe za izdajo elektronskega denarja“ in vsaka navedba „plačilnih storitev“ vključuje „izdajo elektronskega denarja“.

Področje uporabe

9. Brez poseganja v Direktivo 2014/65/EU⁷ in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/565⁸ (ki vsebuje zahteve glede zunanjega izvajanja institucij, ki zagotavljajo investicijske storitve in izvajajo investicijske dejavnosti, ter ustrezne smernice, ki jih je izdal Evropski organ za vrednostne papirje in trge v zvezi z investicijskimi storitvami in dejavnostmi) morajo institucije, kot so opredeljene v točki 3 člena 3(1) Direktive 2013/36/EU, upoštevati te smernice na posamični, subkonsolidirani in konsolidirani podlagi. Uporabo na posamični podlagi lahko pristojni organi izvzamejo v skladu s členom 21 ali členom 109(1) Direktive 2013/36/EU v povezavi s členom 7 Uredbe (EU) št. 575/2013. Institucije, za katere velja Direktiva 2013/36/EU, morajo navedeno direktivo in te smernice upoštevati na konsolidirani in subkonsolidirani podlagi, kot je določeno v členu 21 in členih 108 do 110 Direktive 2013/36/EU.
10. Brez poseganja v člen 8(3) Direktive (EU) 2015/2366 in člen 5(7) Direktive 2009/110/ES morajo plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja upoštevati te smernice na posamični podlagi.
11. Pristojni organi, odgovorni za nadzor institucij, plačilnih institucij in družb za izdajo elektronskega denarja, morajo te smernice upoštevati.

Opredelitev pojmov

12. Če ni določeno drugače, imajo pojmi v teh smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Direktivi 2013/36/EU, Uredbi (EU) št. 575/2013, Direktivi 2009/110/ES, Direktivi (EU) 2015/2366 in Smernicah organa EBA o notranjem upravljanju⁹. Poleg tega se v teh smernicah uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

Zunanje izvajanje

pomeni kakršen koli dogovor med institucijo, plačilno institucijo ali družbo za izdajo elektronskega denarja in ponudnikom storitev, v skladu s katerim ponudnik storitev izvaja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer institucija, plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja izvajala sama.

---

⁷ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/565 z dne 25. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih podjetij ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 87, 31.3.2017, str. 1).

⁹ <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-internal-governance-revised->

Funkcija	pomeni vsakršne procese, storitve ali dejavnosti.
Funkcija odločilnega pomena ali pomembna funkcija ¹⁰	pomeni vsako funkcijo, ki se šteje za odločilno ali pomembno v skladu z oddelkom 4 teh smernic.
Zunanje podizvajanje	pomeni primer, ko ponudnik storitev na podlagi dogovora o zunanjem izvajanju z nadaljnjim prenosom funkcijo odda v zunanje izvajanje drugemu ponudniku storitev ¹¹ .
Ponudnik storitev	pomeni tretjo osebo, ki v celoti ali delno prevzame zunanje izvajanje procesa, storitve ali dejavnosti na podlagi dogovora o zunanjem izvajanju.
Storitve v oblaku	pomenijo storitve, ponujene prek računalništva v oblaku, tj. modela za zagotavljanje stalnega in priročnega omrežnega dostopa na zahtevo do skupnega nabora prilagodljivih računalniških virov (npr. omrežij, strežnikov, pomnilnikov, aplikacij in storitev), ki so na voljo hitro in z minimalnim trdom ali interakcijo s ponudnikom storitev.
Javni oblak	pomeni infrastrukturo v oblaku, ki jo lahko prosto uporablja vsa javnost.
Zasebni oblak	pomeni infrastrukturo v oblaku, ki jo lahko uporablja izključno ena sama institucija ali plačilna institucija.
Skupnostni oblak	pomeni infrastrukturo v oblaku, ki jo lahko uporablja izključno določena skupnost institucij ali plačilnih institucij, vključno z več institucijami v okviru ene skupine.
Hibridni oblak	pomeni infrastrukturo v oblaku, ki je sestavljena iz dveh ali več ločenih infrastruktur v oblaku.
Upravljalni organ	pomeni organ ali organe institucije ali plačilne institucije, ki so imenovani v skladu z nacionalno zakonodajo, so pooblaščen za določanje strategije, ciljev in splošne usmeritve institucije ali plačilne institucije, nadzorujejo in spremljajo sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem ter vključujejo osebe, ki učinkovito usmerjajo poslovanje institucije ali plačilne institucije, in direktorje ter osebe, odgovorne za upravljanje plačilne institucije.

¹⁰ Pojem „funkcija odločilnega pomena ali pomembna funkcija“ temelji na izrazju iz Direktive 2014/65/EU (MiFID II) in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/565 o dopolnitvi direktive MiFID II, uporablja pa se le za namen zunanjega izvajanja in ni povezan z opredelitvijo „kritičnih funkcij“ za namen okvira za sanacijo in reševanje, kot so opredeljene v členu 2(1)(35) Direktive 2014/59/EU (direktive o sanaciji in reševanju bank).

¹¹ Za vrednotenje se uporabljajo določbe iz oddelka 3; podizvajanje izločenih poslov se v drugih dokumentih organa EBA imenuje tudi „veriga podizvajanja“ ali „veržno oddajanje v zunanje izvajanje“.

3. Izvajanje

Datum začetka uporabe

13. Z izjemo odstavka 63(b) se te smernice uporabljajo od 30. septembra 2019 za vse dogovore o zunanjem izvajanju, ki so sprejeti, pregledani ali spremenjeni na ta datum ali pozneje. Odstavek 63(b) se uporablja od 31. decembra 2021.
14. Institucije in plačilne institucije bi morale pregledati in ustrezno spremeniti obstoječe dogovore o zunanjem izvajanju, da zagotovijo njihovo skladnost s temi smernicami.
15. Če pregled dogovorov o zunanjem izvajanju funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij ne bo končan do 31. decembra 2021, morajo institucije in plačilne institucije o tem obvestiti svoj pristojni organ, vključno z navedbo ukrepov, načrtovanih za dokončanje pregleda, ali morebitno izhodno strategijo.

Prehodne določbe

16. Institucije in plačilne institucije morajo v skladu s temi smernicami zagotoviti popolno dokumentacijo o vseh obstoječih dogovorih o zunanjem izvajanju, razen za dogovore o zunanjem izvajanju ponudnikov storitev v oblaku, po prvemu datumu obnovitve posameznega obstoječega dogovora o zunanjem izvajanju, vendar ne pozneje kot 31. decembra 2021.

Razveljavitev

17. Smernice Odbora evropskih bančnih nadzornikov o zunanjem izvajanju z dne 14. decembra 2006 in priporočila organa EBA o oddajanju v zunanje izvajanje ponudnikom storitev v oblaku¹² se razveljavijo z učinkom od 30. septembra 2019.

---

¹² Priporočila o oddajanju v zunanje izvajanje ponudnikom storitev v oblaku (EBA/REC/2017/03).

4. Smernice o zunanjem izvajanju

Naslov I – Sorazmernost: uporaba v skupinah in institucionalne sheme za zaščito vlog

1 Sorazmernost

18. Institucije, plačilne institucije in pristojni organi bi morali pri ravnanju v skladu s temi smernicami ali nadzoru skladnosti z njimi upoštevati načelo sorazmernosti. Cilj načela sorazmernosti je zagotoviti, da so ureditve upravljanja, vključno s tistimi v zvezi z zunanjim izvajanjem, usklajene s posameznim profilom tveganosti, naravo in poslovnim modelom institucije ali plačilne institucije ter obsegom in kompleksnostjo njenih dejavnosti, tako da se cilji regulativnih zahtev dejansko dosežejo.
19. Institucije in plačilne institucije bi morale pri izpolnjevanju zahtev iz teh smernic upoštevati kompleksnost funkcij, oddanih v zunanje izvajanje, tveganja, ki izhajajo iz dogovorov o zunanjem izvajanju, odločilni pomen ali pomembnost funkcije, oddane v zunanje izvajanje, ter možni vpliv zunanjega izvajanja na neprekinjeno opravljanje svojih dejavnosti.
20. Institucije, plačilne institucije¹³ in pristojni organi bi morali pri uporabi načela sorazmernosti upoštevati merila, določena v naslovu I Smernic organa EBA o notranjem upravljanju, v skladu s členom 74(2) Direktive 2013/36/EU.

2 Oddajanje v zunanje izvajanje, ki poteka v okviru skupin in institucij, ki so članice institucionalne sheme za zaščito vlog

21. V skladu s členom 109(2) Direktive 2013/36/EU bi se morale te smernice izvajati tudi na subkonsolidirani in konsolidirani podlagi ob upoštevanju bonitetnega obsega konsolidacije.¹⁴ V ta namen bi morale nadrejene družbe EU ali nadrejena družba v državi članici zagotoviti, da so ureditve, procesi in mehanizmi notranjega upravljanja v njihovih podrejenih družbah, vključno s plačilnimi institucijami, skladni, primerno integrirani in ustrezni za učinkovito izvajanje teh smernic na vseh ustreznih ravneh.

---

¹³ Plačilne institucije bi morale upoštevati tudi smernice organa EBA na podlagi revidirane direktive o plačilnih storitvah (PSD2) o informacijah, ki jih je treba predložiti za izdajo dovoljenja plačilnim institucijam in institucijam za izdajo elektronskega denarja ter registracijo ponudnikov storitev zagotavljanja informacij o računih, ki so na voljo na spletišču organa EBA na tej povezavi: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/payment-services-and-electronic-money/guidelines-on-security-measures-for-operational-and-security-risks-under-the-psd2>.

¹⁴ V zvezi z obsegom konsolidacije glej člen 4(1)(47) in (48) Uredbe (EU) št. 575/2013.

22. Institucije in plačilne institucije v skladu z odstavkom 21 ter institucije, ki kot članice institucionalne sheme za zaščito vlog uporabljajo centralno zagotovljene ureditve upravljanja, bi morale izpolnjevati naslednje pogoje:
- a. če te institucije ali plačilne institucije uporabljajo dogovore o zunanjem izvajanju, sklenjene s ponudniki storitev v isti skupini ali institucionalni shemi za zaščito vlog¹⁵, je upravljalni organ teh institucij ali plačilnih institucij tudi za te dogovore o zunanjem izvajanju v celoti odgovoren za skladnost z vsemi regulativnimi zahtevami in učinkovitim izvajanjem teh smernic;
  - b. če te institucije ali plačilne institucije operativne naloge funkcij notranjih kontrol oddajo v zunanje izvajanje ponudniku storitev v skupini ali institucionalni shemi za zaščito vlog, bi morale za spremljanje in revizijo dogovorov o zunanjem izvajanju zagotoviti, da se te operativne naloge tudi za take dogovore o zunanjem izvajanju učinkovito izvajajo, med drugim s prejetjem ustreznih poročil.
23. Poleg odstavka 22 bi morale institucije in plačilne institucije v skupini, za katero niso dovoljena izvzetja na podlagi člena 109 Direktive 2013/36/EU in člena 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, institucije, ki so centralni organ ali so stalno povezane s centralnim organom, za katerega niso dovoljena izvzetja na podlagi člena 21 Direktive 2013/36/EU, ali institucije, ki so članice institucionalne sheme za zaščito vlog, upoštevati naslednje:
- a. če je operativno spremljanje zunanjega izvajanja centralizirano (npr. kot del okvirne pogodbe za spremljanje dogovorov o zunanjem izvajanju), bi morale institucije in plačilne institucije zagotoviti, da sta vsaj za funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, oddane v zunanje izvajanje, mogoča tako neodvisno spremljanje ponudnika storitev kot tudi ustrezen nadzor, ki ga izvaja posamezna institucija ali plačilna institucija, med drugim tako, da najmanj vsako leto in na zahtevo funkcije centraliziranega spremljanja prejme poročila, ki vključujejo vsaj povzetek ocene tveganj in spremljanja uspešnosti. Poleg tega bi morale institucije in plačilne institucije od funkcije centraliziranega spremljanja prejeti povzetek ustreznih revizijskih poročil za zunanje izvajanje funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij, na zahtevo pa tudi celotno revizijsko poročilo;
  - b. institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da je njihov upravljalni organ ustrezno obveščen o pomembnih načrtovanih spremembah v zvezi s ponudniki storitev, ki se centralno spremljajo, in potencialnem učinku teh sprememb na funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, ki se zagotavljajo, vključno s povzetkom analize tveganj, tudi pravnih tveganj, skladnostjo z regulativnimi zahtevami in učinkom na ravni storitve, da lahko ocenijo učinek teh sprememb;

---

¹⁵ V skladu s členom 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah institucionalna shema za zaščito vlog pomeni pogodbeno ali zakonsko določeno ureditev odgovornosti, ki ščiti institucije, ki so članice sheme, ter zlasti zagotavlja njihovo likvidnost in kapitalsko ustreznost, da se po potrebi prepreči stečaj.

- c. če se te institucije in plačilne institucije v skupini, institucije, ki so povezane s centralnim organom, ali institucije, ki so del institucionalne sheme za zaščito vlog, opirajo na centralno oceno dogovorov o zunanjem izvajanju, ki se opravi pred oddajo v zunanje izvajanje, kot je navedeno v oddelku 12, bi morala vsaka posamezna institucija in plačilna institucija prejeti povzetek ocene in zagotoviti, da v postopku odločanja upošteva svojo specifično strukturo in tveganja;
  - d. če se register vseh obstoječih dogovorov o zunanjem izvajanju, kot je naveden v oddelku 11, vzpostavi in vzdržuje centralno v skupini ali institucionalni shemi za zaščito vlog, bi morali imeti pristojni organi, vse institucije in plačilne institucije možnost, da brez nepotrebnega odlašanja prejmejo svoj register. Ta bi moral vključevati vse dogovore o zunanjem izvajanju, vključno z dogovori o zunanjem izvajanju, sklenjenimi s ponudniki storitev v isti skupini ali institucionalni shemi za zaščito vlog;
  - e. če se te institucije in plačilne institucije opirajo na načrt izstopa za funkcijo odločilnega pomena ali pomembno funkcijo, ki je bil vzpostavljen na ravni skupine ali v institucionalni shemi za zaščito vlog ali ga je vzpostavil centralni organ, bi morale vse institucije in plačilne institucije prejeti povzetek načrta in se strinjati, da ga je mogoče učinkovito izvesti.
24. Če so bila dovoljena izvzetja v skladu s členom 21 Direktive 2013/36/EU ali člena 109(1) Direktive 2013/36/EU v povezavi s členom 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, bi morala določbe teh smernic izvajati nadrejena družba v državi članici, in sicer zase in za svoje podrejene družbe, ali pa centralni organ in institucije, ki so povezane z njim, kot celota.
25. Institucije in plačilne institucije, ki so podrejene družbe nadrejene družbe EU ali nadrejene družbe v državi članici, za katero niso dovoljena izvzetja člena 21 Direktive 2013/36/EU ali člena 109(1) Direktive 2013/36/EU v povezavi s členom 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, bi morale zagotoviti, da se na posamični podlagi uskladijo s temi smernicami.

Naslov II – Ocena dogovorov o zunanjem izvajanju

3 Zunanje izvajanje

26. Institucije in plačilne institucije bi morale oceniti, ali dogovor, sklenjen s tretjo osebo ustreza opredelitvi pojma zunanjega izvajanja. V oceni bi bilo treba upoštevati, ali ponudnik storitev funkcijo (ali del funkcije), ki se mu odda v zunanje izvajanje, izvaja redno ali neprekinjeno in ali bi ta funkcija (ali del funkcije) sicer bila funkcija, ki bi jo institucije ali plačilne institucije izvajale same oziroma bi jo bile institucije ali plačilne institucije dejansko zmožne izvajati same, tudi če jo posamezna institucija ali plačilna institucija v preteklosti ni izvajala sama.
27. Če dogovor, sklenjen s ponudnikom storitev, zajema več funkcij, bi morale institucije in plačilne institucije v svoji oceni upoštevati vse vidike dogovora, npr. če storitev vključuje zagotavljanje

strojne opreme za shranjevanje podatkov in varnostnih kopij podatkov, bi bilo treba oba vidika upoštevati skupaj.

28. Institucije in plačilne institucije za zunanje izvajanje načeloma ne bi smele šteti:

- a. funkcij, ki jih mora v skladu z zakonodajo izvajati ponudnik storitev, npr. obvezne revizije;
- b. storitev zagotavljanja tržnih informacij (npr. prejemanje podatkov od družb Bloomberg, Moody's, Standard & Poor's ali Fitch);
- c. globalne omrežne infrastrukture (npr. Visa, MasterCard);
- d. ureditev kliringa in poravnave med klirinškimi hišami, centralnimi nasprotnimi strankami ter poravnalnimi institucijami in njihovimi člani;
- e. globalne infrastrukture za sporočila glede finančnih plačil, ki je pod nadzorom ustreznih organov;
- f. storitev korespondenčnega bančništva, in
- g. nakupa storitev, ki jih institucija ali plačilna institucija sicer ne bi opravljala (npr. nasvet arhitekta, priprava pravnega mnenja in zastopanje pred sodiščem ter upravnimi organi, čiščenje, vrtnarjenje in vzdrževanje prostorov institucije ali plačilne institucije, zdravstvene storitve, servisiranje službenih vozil, gostinske storitve, storitve v zvezi s prodajnimi avtomati, pisarniške storitve, potovalne storitve, storitve v zvezi z vložiščem, receptorji, tajniki ter telefonski operaterji), blaga (npr. plastične kartice, čitalniki kartic, pisarniške potrebščine, osebni računalniki, pohištvo) ali storitev javne oskrbe (npr. elektrika, plin, voda, telefonska povezava).

4 Funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije

29. Institucije in plačilne institucije bi morale funkcijo vedno obravnavati kot funkcijo odločilnega pomena ali pomembno v naslednjih primerih:¹⁶

- a. če bi napaka v njenem izvajanju ali njeno neizvajanje pomembno ogrozila:
  - i. neprekinjeno izpolnjevanje pogojev njihovega dovoljenja ali njihovih drugih obveznosti na podlagi Direktive 2013/36/EU, Uredbe (EU) št. 575/2013, Direktive 2014/65/EU, Direktive (EU) 2015/2366 in Direktive 2009/110/ES ter njihovih regulativnih obveznosti;
  - ii. njihovo finančno uspešnost, ali

---

¹⁶ Glej tudi člen 30 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/565 z dne 25. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih podjetij ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive.

- iii. zanesljivost ali neprekinjeno izvajanje njihovih bančnih in plačilnih storitev ter dejavnosti;
  - b. če se v zunanje izvajanje oddajo operativne naloge funkcij notranjih kontrol, razen če je v oceni ugotovljeno, da neizvajanje ali neustrezno izvajanje funkcije, oddane v zunanje izvajanje, ne bi negativno vplivalo na učinkovitost funkcije notranjih kontrol;
  - c. če nameravajo funkcije bančnih ali plačilnih storitev v zunanje izvajanje oddati v obsegu, za katerega bi bilo potrebno dovoljenje¹⁷ pristojnega organa, kot je navedeno v oddelku 12.1.
30. V primeru institucij bi bilo treba posebno pozornost posvetiti oceni odločilnega pomena ali pomembnosti funkcij, če se v zunanje izvajanje oddajo funkcije, ki so povezane z glavnimi poslovnimi področji in kritičnimi funkcijami, kot so opredeljene v členu 2(1)(35) in 2(1)(36) Direktive 2014/59/EU¹⁸ ter kot jih določijo institucije z merili, določenimi v členih 6 in 7 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/778.¹⁹ Funkcije, ki so potrebne za izvajanje dejavnosti glavnih poslovnih področij ali kritičnih funkcij, bi morale za namen teh smernic veljati za funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, razen če je v oceni institucije ugotovljeno, da neizvajanje ali neustrezno izvajanje funkcije, oddane v zunanje izvajanje, ne bi negativno vplivalo na neprekinjeno delovanje glavnega poslovnega področja ali kritične funkcije.
31. Kadar institucije in plačilne institucije ocenjujejo, ali je dogovor o zunanjem izvajanju povezan s funkcijo, ki je odločilnega pomena ali pomembna, bi morale poleg izida ocene tveganj iz oddelka 12.2 upoštevati vsaj naslednje dejavnike:
- a. ali je dogovor o zunanjem izvajanju neposredno povezan z izvajanjem bančnih ali plačilnih storitev²⁰, za katere so pridobile dovoljenje;
  - b. možni učinek morebitnih motenj izvajanja funkcije, oddane v zunanje izvajanje, ali nezmožnosti ponudnika storitev, da bi storitev neprekinjeno izvajal na dogovorjenih ravneh, glede na svojo:
    - i. kratkoročno in dolgoročno finančno odpornost in vzdržnost, vključno s svojimi sredstvi, kapitalom, stroški, financiranjem, likvidnostjo, dobički in izgubami, kadar je to ustrezno;

¹⁷ Glej dejavnosti v Prilogi I Direktive 2013/36/EU.

¹⁸ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (BRRD) (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

¹⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/778 z dne 2. februarja 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z okoliščinami in pogoji, pod katerimi se lahko plačilo izrednih naknadnih prispevkov deloma ali v celoti odloži, ter o merilih za določitev aktivnosti, storitev in dejavnosti, kar zadeva kritične funkcije, ter merilih za določitev poslovnih področij in z njimi povezanih storitev, kar zadeva glavna poslovna področja (UL L 131, 20.5.2016, str. 41).

²⁰ Glej dejavnosti v Prilogi I Direktive 2013/36/EU.

- ii. neprekinjeno poslovanje in operativno odpornost;
  - iii. operativno tveganje, vključno z ravnanjem, informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (IKT) ter pravnimi tveganji;
  - iv. tveganje izgube poslovnega ugleda;
  - v. kadar je to ustrezno, načrtovanje sanacije in reševanja, rešljivost in neprekinjeno delovanje v primeru zgodnjega posredovanja, sanacije ali reševanja;
- c. možni učinek dogovora o zunanjem izvajanju na lastno sposobnost:
- i. odkrivanja, spremljanja in upravljanja vseh tveganj;
  - ii. ravnanja v skladu z vsemi pravnimi in regulativnimi zahtevami;
  - iii. izvajanja ustreznih revizij v zvezi s funkcijo, oddano v zunanje izvajanje;
- d. možni učinek na storitve, ki jih zagotavljajo svojim strankam;
- e. vse dogovore o zunanjem izvajanju, seštevek izpostavljenosti institucije ali plačilne institucije istemu ponudniku storitev in možni kumulativni učinek dogovorov o zunanjem izvajanju na istem poslovnem področju;
- f. velikost in kompleksnost vsakega prizadetega poslovnega področja;
- g. možnost, da se obseg predlaganega dogovora o zunanjem izvajanju poveča brez zamenjave ali spremembe pogodbe, ki jo ureja;
- h. možnost pogodbenega in praktičnega prenosa predlaganega dogovora o zunanjem izvajanju na drugega ponudnika storitev, če bo to potrebno ali zaželeno, vključno z ocenjenimi tveganji, ovirami za neprekinjeno poslovanje, stroški in časovnim okvirom takega prenosa (nadomestljivost);
- i. sposobnost ponovne vključitve funkcije, oddane v zunanje izvajanje, v institucijo ali plačilno institucijo, če bo to potrebno ali zaželeno;
- j. varstvo podatkov in možni učinek kršitve zaupnosti ali nezagotavljanja razpoložljivosti in celovitosti podatkov o instituciji ali plačilni instituciji in njenih strankah, kar med drugim vključuje skladnost z Uredbo (EU) 2016/679²¹.

---

²¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov).

Naslov III – Okvir upravljanja

5 Zanesljive ureditve upravljanja in tveganje zaradi tretjih oseb

32. Kot del splošnega okvira notranjih kontrol²², vključno z mehanizmi notranjih kontrol²³, bi morale imeti institucije in plačilne institucije celovit okvir za upravljanje tveganj v celotni instituciji, ki bi obsegal vsa poslovna področja in notranje enote. Znotraj njega bi morale odkriti in upravljati vsa tveganja, vključno s tistimi, ki jih povzročijo dogovori, sklenjeni s tretjimi osebami. Okvir za upravljanje tveganj bi jim moral tudi omogočiti, da sprejemanje odločitve o prevzemanju tveganj na podlagi zadostnih informacij ter zagotovijo ustrezno izvajanje ukrepov za upravljanje tveganj, tudi v zvezi s kibernetскими tveganji.²⁴
33. Institucije in plačilne institucije bi morale ob upoštevanju načela sorazmernosti v skladu z oddelkom 1 odkriti, oceniti, spremljati in upravljati vsa tveganja, ki izhajajo iz dogovorov, sklenjenih s tretjimi osebami, in katerim so izpostavljene ali bi jim lahko bile izpostavljene, ne glede na to, ali gre pri tem za dogovore o zunanjem izvajanju. Tveganja, zlasti operativna, ki so povezana z vsemi dogovori, sklenjenimi s tretjimi osebami, vključno s tistimi iz odstavkov 26 in 28, bi bilo treba oceniti v skladu z oddelkom 12.2.
34. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da izpolnjujejo vse zahteve iz Uredbe (EU) 2016/679, tudi pri svojih dogovorih, sklenjenih s tretjimi osebami, in dogovorih o zunanjem izvajanju.

6 Trdne ureditve upravljanja in zunanje izvajanje

35. Oddajanje funkcij v zunanje izvajanje ne sme voditi v prenos odgovornosti upravljalnega organa na druge osebe. Institucije in plačilne institucije ostanejo v celoti odgovorne za izpolnjevanje vseh svojih regulativnih obveznosti, vključno s sposobnostjo, da nadzirajo zunanje izvajanje funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij.
36. Upravljalni organ je vedno v celoti odgovoren vsaj za:
- zagotavljanje, da institucija ali plačilna institucija neprekinjeno izpolnjuje pogoje, ki jih mora izpolnjevati, da obdrži dovoljenje, vključno z vsakršnimi pogoji, ki ji jih naloži pristojni organ;
  - notranjo organizacijo institucije ali plačilne institucije;
  - odkrivanje, ocenjevanje in upravljanje nasprotij interesov;

²² Institucije bi morale upoštevati naslov V smernic organa EBA o notranjem upravljanju.

²³ Glej tudi člen 11 Direktive 2015/2366 (PSD2).

²⁴ Glej tudi smernice organa EBA o upravljanju tveganj, povezanih z IKT in varnostjo (<https://eba.europa.eu/-/eba-consults-on-guidelines-on-ict-and-security-risk-management>), ter temeljne elemente skupine G7 za upravljanje tveganj zaradi tretjih oseb v finančnem sektorju (https://ec.europa.eu/info/publications/g7-fundamental-elements-cybersecurity-financial-sector_en).

- d. določanje strategij in politik (npr. poslovnega modela, nagnjenosti k prevzemanju tveganj, okvira za upravljanje tveganj) institucije ali plačilne institucije;
  - e. nadziranje vsakodnevnega upravljanja institucije ali plačilne institucije, vključno z upravljanjem vseh tveganj, povezanih z zunanjim izvajanjem, in
  - f. nadzorno vlogo upravljalnega organa v nadzorniški funkciji, vključno z nadziranjem in spremljanjem odločanja o upravljanju.
37. Zahteve glede primernosti, ki veljajo za člane upravljalnega organa institucije, direktorje in osebe, odgovorne za upravljanje plačilne institucije, ter nosilce ključnih funkcij, se zaradi zunanjega izvajanja ne bi smele zmanjšati. Institucije in plačilne institucije bi morale imeti primerne kompetence ter zadostne in ustrezno usposobljene človeške vire za zagotavljanje ustreznega upravljanja in nadziranja dogovorov o zunanjem izvajanju.
38. Institucije in plačilne institucije bi morale:
- a. jasno dodeliti odgovornosti za dokumentiranje in upravljanje dogovorov o zunanjem izvajanju ter nadzor nad njimi;
  - b. nameniti dovolj virov za zagotavljanje skladnosti z vsemi pravnimi in regulativnimi zahtevami, vključno s temi smernicami, ter dokumentiranje in spremljanje vseh dogovorov o zunanjem izvajanju;
  - c. ob upoštevanju oddelka 1 teh smernic vzpostaviti funkcijo zunanjega izvajanja ali določiti višjega uradnika, ki poroča neposredno upravljalnemu organu (npr. nosilca ključne funkcije na področju funkcij kontrole) ter je odgovoren za upravljanje in nadziranje tveganj, povezanih z dogovori o zunanjem izvajanju, kot del okvira notranjih kontrol institucij, pa tudi za nadziranje dokumentiranja dogovorov o zunanjem izvajanju. Male in manj kompleksne institucije ali plačilne institucije bi morale zagotoviti vsaj jasno delitev nalog in odgovornosti za upravljanje dogovorov o zunanjem izvajanju in nadzor nad njimi, odgovornost za funkcijo zunanjega izvajanja pa lahko dodelijo članu upravljalnega organa institucije ali plačilne institucije.
39. Institucije in plačilne institucije bi morale vedno ohraniti dovolj vsebine, saj ne smejo postati slamnata podjetja oziroma subjekti „poštni nabiralniki“. V ta namen bi morale:
- a. vedno izpolnjevati vse pogoje svojega dovoljenja²⁵, vključno s tem, da upravljalni organ učinkovito opravlja svoje odgovornosti, kot je določeno v odstavku 36 teh smernic;

---

²⁵ Glej tudi regulativne tehnične standarde iz člena 8(2) Direktive 2013/36/EU o informacijah, ki se predložijo za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, in izvedbene tehnične standarde iz člena 8(3) Direktive 2013/36/EU o standardnih obrazcih, predlogah in postopkih za zagotavljanje informacij, potrebnih za izdajo dovoljenja za kreditne institucije (<https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/other-topics/rts-and-its-on-the-authorisation-of-credit-institutions>).

Za plačilne institucije glej smernice organa EBA na podlagi Direktive (EU) 2015/2366 (PSD2) o informacijah, ki jih je treba predložiti za izdajo dovoljenja za plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja ter za registracijo ponudnikov storitev zagotavljanja informacij o računih

- b. ohraniti jasen in pregleden organizacijski okvir in strukturo, s katerima lahko zagotavljajo skladnost s pravnimi in regulativnimi zahtevami;
- c. ustrezno nadzirati in biti sposobne upravljati tveganja, ki nastanejo zaradi zunanjega izvajanja funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij, če se v zunanje izvajanje oddajo operativne naloge funkcij notranjih kontrol (npr. v primeru zunanjega izvajanja znotraj skupine ali institucionalnih shem za zaščito vlog), in
- d. imeti dovolj virov in zmogljivosti za zagotavljanje skladnosti s točkami od (a) do (c).

40. Institucije in plačilne institucije bi morale v primeru zunanjega izvajanja zagotoviti vsaj, da:

- a. lahko sprejemajo in izvajajo odločitve, povezane s svojimi poslovnimi dejavnostmi in funkcijami odločilnega pomena ali pomembnimi funkcijami, med drugim tudi v zvezi s tistimi, ki so oddane v zunanje izvajanje;
- b. ohranjajo urejeno poslovanje ter izvajanje bančnih in plačilnih storitev, ki jih ponujajo;
- c. se tveganja, povezana s trenutnimi in načrtovanimi dogovori o zunanjem izvajanju, ustrezno odkrijejo, ocenijo, upravljajo in zmanjšajo, vključno s tveganji, povezanimi z IKT in finančno tehnologijo;
- d. so vzpostavljene ustrezne ureditve za zaupnost podatkov in drugih informacij;
- e. ohranjajo primerno izmenjavo ustreznih informacij s ponudniki storitev;
- f. lahko v zvezi z zunanjim izvajanjem funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v primernem časovnem okviru sprejmejo vsaj enega od naslednjih ukrepov:
  - i. prenos funkcije na nadomestne ponudnike storitev;
  - ii. ponovna vključitev funkcije ali
  - iii. opustitev poslovnih dejavnosti, ki so odvisne od funkcije;
- g. se v zvezi z osebnimi podatki, ki jih obdelujejo ponudniki storitev v EU in/ali tretjih državah, izvajajo ustrezni ukrepi in se podatki obdelujejo v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

7 Politika glede zunanjega izvajanja

41. Upravljalni organ institucije ali plačilne institucije²⁶, ki je sprejel dogovore o zunanjem izvajanju ali ima takšne dogovore v načrtu, bi moral sprejeti, redno pregledovati in posodabljeni pisno politiko glede zunanjega izvajanja ter zagotavljati njeno izvajanje na posamični, konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, kakor je ustrezno. V institucijah bi morala biti politika glede zunanjega izvajanja v skladu z oddelkom 8 smernic organa EBA o notranjem upravljanju, upoštevati pa bi morala zlasti zahteve iz oddelka 18 (novi produkti in pomembne spremembe) teh smernic. Z oddelkoma 8 in 18 smernic organa EBA o notranjem upravljanju lahko svoje politike uskladijo tudi plačilne institucije.
42. Politika bi morala vključevati glavne faze življenjskega cikla dogovorov o zunanjem izvajanju, v njej pa bi morali biti opredeljeni tudi načela, odgovornosti in procesi v zvezi z zunanjim izvajanjem. Zlasti bi morala pokrivati:
- a. odgovornosti upravljalnega organa v skladu z odstavkom 36, tudi njegovo vključenost, kadar je to ustrezno, v odločanje o zunanjem izvajanju funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij;
  - b. vključenost poslovnih področij, funkcij notranjih kontrol in drugih posameznikov v dogovore o zunanjem izvajanju;
  - c. načrtovanje dogovorov o zunanjem izvajanju, vključno z:
    - i. opredelitvijo poslovnih zahtev v zvezi z dogovori o zunanjem izvajanju;
    - ii. merili, vključno s tistimi iz oddelka 4, in procesi za določitev funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij;
    - iii. odkrivanjem, ocenjevanjem in upravljanjem tveganj v skladu z oddelkom 12.2;
    - iv. skrbnimi pregledi potencialnih ponudnikov storitev, vključno z ukrepi, zahtevanimi v oddelku 12.3;
    - v. postopki za odkrivanje, ocenjevanje, upravljanje in zmanjševanje potencialnih nasprotij interesov v skladu z oddelkom 8;
    - vi. načrtovanjem neprekinjenega poslovanja v skladu z oddelkom 9;
    - vii. procesom odobritve novih dogovorov o zunanjem izvajanju;
  - d. izvajanje, spremljanje in upravljanje dogovorov o zunanjem izvajanju, vključno s:
    - i. stalnim ocenjevanjem uspešnosti ponudnika storitev v skladu z oddelkom 14;

---

²⁶ Glej tudi smernice organa EBA o varnostnih ukrepih za operativna in varnostna tveganja pri plačilnih storitvah na podlagi revidirane direktive o plačilnih storitvah, ki so na voljo na naslovu <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/payment-services-and-electronic-money/guidelines-on-security-measures-for-operational-and-security-risks-under-the-psd2>.

- ii. postopki za prejemanje obvestil in odzivanje na spremembe dogovora o zunanjem izvajanju ali ponudnika storitev (npr. njegovega finančnega položaja, organizacijskih ali lastniških struktur, zunanjega podizvajanja);
  - iii. neodvisnim pregledom in revizijo skladnosti s pravnimi in regulativnimi zahtevami in politikami;
  - iv. procesi obnovitve (dogovorov o zunanjem izvajanju);
- e. dokumentiranje in vodenje evidenc ob upoštevanju zahtev iz oddelka 11;
- f. strategije izstopa in postopkov prekinitve dogovorov o zunanjem izvajanju, vključno z zahtevo po dokumentiranem izstopnem načrtu za vsako funkcijo odločilnega pomena ali pomembno funkcijo, ki se odda v zunanje izvajanje, kadar tak izstop velja za mogoč ob upoštevanju možnih prekinitev storitev ali nepričakovane odpovedi pogodbe o zunanjem izvajanju.

43. V politiki glede zunanjega izvajanja bi bilo treba razlikovati med:

- a. zunanjim izvajanjem funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij in drugimi dogovori o zunanjem izvajanju;
- b. oddajanjem v zunanje izvajanje ponudnikom storitev, ki so pridobili dovoljenje pristojnega organa, in tistim, ki ga niso;
- c. dogovori o zunanjem izvajanju znotraj skupine, dogovori o zunanjem izvajanju znotraj iste institucionalne sheme za zaščito vlog (vključno s subjekti, ki jih imajo posamično ali kolektivno v lasti institucije znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog) in oddajanjem v zunanje izvajanje subjektom zunaj skupine ter
- d. oddajanjem v zunanje izvajanje ponudnikom storitev v državi članici in tretjih državah.

44. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da politika vključuje odkrivanje naslednjih možnih učinkov dogovorov o zunanjem izvajanju funkcij, ki so odločilnega pomena ali pomembne, in da se ti upoštevajo v postopku odločanja:

- a. profil tveganja institucije;
- b. sposobnost nadziranja ponudnika storitev in upravljanja tveganj;
- c. ukrepi za neprekinjeno poslovanje in
- d. izvajanje njihovih poslovnih dejavnosti.

8 Nasprotja interesov

45. Institucije (v skladu z oddelkom 11 naslova IV smernic organa EBA o notranjem upravljanju²⁷) in plačilne institucije bi morale odkrivati, ocenjevati in zmanjševati nasprotja interesov v zvezi s svojimi dogovori o zunanjem izvajanju.
46. Če zaradi zunanjega izvajanja pride do pomembnih nasprotij interesov, vključno z nasprotji interesov med subjekti v isti skupini ali institucionalni shemi za zaščito vlog, morajo institucije in plačilne institucije sprejeti ustrezne ukrepe za njihovo zmanjševanje.
47. Kadar funkcije zagotavlja ponudnik storitev, ki je del skupine ali član institucionalne sheme za zaščito vlog ali je v lasti institucije, plačilne institucije, skupine ali institucij, ki so članice institucionalne sheme za zaščito vlog, bi morali biti pogoji (vključno s finančnimi) za storitev, oddano v zunanje izvajanje, določeni pod običajnimi tržnimi pogoji. Pri ceni storitev se lahko upoštevajo sinergije, ki nastanejo zaradi zagotavljanja enakih ali podobnih storitev več institucijam v skupini ali institucionalni shemi za zaščito vlog, če ponudnik storitev ostane samostojno sposoben uspešnega poslovanja. V skupini to ne bi smelo biti odvisno od morebitnega propada drugega subjekta, ki je njen član.

9 Načrti neprekinjenega poslovanja

48. Institucije (v skladu z zahtevami iz člena 85(2) Direktive 2013/36/EU in naslova VI smernic organa EBA o notranjem upravljanju²⁸) in plačilne institucije bi morale sprejeti, vzdrževati in redno preverjati načrte neprekinjenega poslovanja za funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, oddane v zunanje izvajanje. Institucije in plačilne institucije v skupini ali institucionalni shemi za zaščito vlog se lahko opirajo na centralno določene načrte neprekinjenega poslovanja za svoje funkcije, oddane v zunanje izvajanje.
49. V načrtih neprekinjenega poslovanja bi bilo treba upoštevati možnost, da se kakovost zagotavljanja funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, oddane v zunanje izvajanje, poslabša na nesprejemljivo raven ali se funkcija neha izvajati. Poleg tega bi bilo treba v načrtih upoštevati možni učinek insolventnosti ali druge vrste nezmožnosti delovanja ponudnikov storitev, pa tudi politična tveganja v jurisdikciji ponudnika storitev, kadar je to ustrezno.

---

²⁷ S temi smernicami lahko svoje politike uskladijo tudi plačilne institucije.

²⁸ Na voljo na naslovu <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-internal-governance-revised->.

10 Funkcija notranje revizije

50. Dejavnosti funkcije notranje revizije²⁹ bi morale po pristopu na podlagi tveganja vključevati neodvisen pregled dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje. Revizijski načrt³⁰ in program bi morala vključevati zlasti pregled dogovorov o zunanjem izvajanju za funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije.
51. V zvezi s procesom zunanjega izvajanja bi morala funkcija notranje revizije vsaj preveriti:
- da se okvir institucije ali plačilne institucije za zunanje izvajanje, vključno s politiko glede zunanjega izvajanja, pravilno in učinkovito izvaja ter je skladen z veljavnimi zakoni in predpisi, strategijo tveganj in odločitvami upravljalnega organa;
  - ustreznost, kakovost in učinkovitost ocenjevanja odločilnega pomena ali pomembnosti funkcij;
  - ustreznost, kakovost in učinkovitost ocene tveganj za dogovore o zunanjem izvajanju in to, da tveganja ostajajo skladna s strategijo tveganja v instituciji;
  - primerno vključenost organov upravljanja ter
  - primerno spremljanje in upravljanje dogovorov o zunanjem izvajanju.

11 Zahteve glede dokumentacije

52. Institucije in plačilne institucije bi morale kot del svojega okvira za upravljanje tveganj vzdrževati posodobljen register informacij o vseh dogovorih o zunanjem izvajanju instituciji in, kadar je to ustrezno, na subkonsolidirani in konsolidirani podlagi, kot je določeno v oddelku 2, ter bi morale ustrezno dokumentirati vse trenutne dogovore o zunanjem izvajanju, pri čemer je treba razlikovati med zunanjim izvajanjem funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij in drugimi dogovori o zunanjem izvajanju. Ob upoštevanju nacionalne zakonodaje bi morale institucije v registru za ustrezno obdobje ohraniti dokumentacijo o končanih dogovorih o zunanjem izvajanju in spremno dokumentacijo.
53. Ob upoštevanju naslova I teh smernic in v skladu s pogoji iz odstavka 23(d) se lahko za institucije in plačilne institucije v skupini, institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, ali institucije, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, register vodi centralno.

---

²⁹ V zvezi z odgovornostmi funkcije notranje revizije bi morale institucije upoštevati oddelek 22 smernic organa EBA o notranjem upravljanju (<https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-internal-governance-revised->), plačilne institucije pa smernico 5 iz dokumenta organa EBA s smernicami o informacijah, ki jih je treba predložiti za izdajo dovoljenja plačilnim institucijam (<https://eba.europa.eu/documents/10180/1904583/Final+Guidelines+on+Authorisations+of+Payment+Institutions+%28EBA-GL-2017-09%29.pdf>).

³⁰ Glej tudi smernice organa EBA o procesu nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP): <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review-and-evaluation-srep-and-pillar-2/guidelines-for-common-procedures-and-methodologies-for-the-supervisory-review-and-evaluation-process-srep-and-supervisory-stress-testing>.

54. Register bi moral vključevati vsaj naslednje informacije o vseh obstoječih dogovorih o zunanjem izvajanju:

- a. referenčno številko vsakega dogovora o zunanjem izvajanju;
- b. datum začetka in, kadar je ustrezno, datum naslednje obnovitve pogodbe, datum konca in/ali odpovedne roke za ponudnika storitev in institucijo ali plačilno institucijo;
- c. kratek opis funkcije, oddane v zunanje izvajanje, vključno s podatki, ki so oddani v zunanje izvajanje, in to, ali so bili preneseni osebni podatki (npr. z odgovorom da ali ne v posebnem podatkovnem polju) oziroma je obdelovanje teh podatkov oddano ponudniku storitev v zunanje izvajanje;
- d. kategorijo, ki jo določi institucija ali plačilna institucija in odraža naravo funkcije, kot je opisana v točki (c) (npr. informacijska tehnologija (IT), funkcija kontrol), kar bi moralo olajšati prepoznavanje različnih vrst dogovorov;
- e. ime ponudnika storitev, matično številko družbe, identifikator pravnih subjektov (če je na voljo), registrirani naslov in druge pomembne podatke za stik ter ime nadrejene družbe (če obstaja);
- f. državo oziroma države, kjer bo storitev izvedena, vključno z lokacijo (državo ali regijo) podatkov;
- g. ali funkcija, oddana v zunanje izvajanje, velja za funkcijo odločilnega pomena ali pomembno funkcijo (odgovor da ali ne), vključno s kratkim povzetkom razlogov, zakaj velja za takšno, kadar je to ustrezno;
- h. če je za zunanje izvajanje odgovoren ponudnik storitev v oblaku, tudi model storitve v oblaku in model postavitve oblaka, tj. javni/zasebni/hibridni/skupnostni, ter specifično naravo podatkov, ki bodo shranjeni, in lokacije (države ali regije), kjer bodo shranjeni;
- i. datum najnovejše ocene odločilnega pomena ali pomembnosti funkcije, oddane v zunanje izvajanje.

55. Pri oddajanju funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje izvajanje bi moral register vključevati vsaj naslednje dodatne informacije:

- a. institucije, plačilne institucije in druga podjetja v obsegu bonitetne konsolidacije ali institucionalne sheme za zaščito vlog (kadar je to ustrezno), ki uporabljajo zunanje izvajanje;
- b. ali je ponudnik storitev ali podizvajalec storitev del skupine ali član institucionalne sheme za zaščito vlog ali je v lasti institucij ali plačilnih institucij v skupini ali je v lasti članov institucionalne sheme za zaščito vlog;
- c. datum najnovejše ocene tveganj in kratek povzetek glavnih rezultatov;

- d. posameznika ali organ odločanja (npr. upravljalni organ) v instituciji ali plačilni instituciji, ki je odobril dogovor o zunanjem izvajanju;
  - e. pravo, ki ureja pogodbo o zunanjem izvajanju;
  - f. datume najnovejše revizije in naslednjih načrtovanih revizij, kadar je to ustrezno;
  - g. imena podizvajalcev (kadar je to ustrezno), ki so jim so v zunanje podizvajanje oddani bistveni deli funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, vključno z državo, v kateri so ti podizvajalci registrirani, kjer bo storitev opravljena, in lokacijo (državo ali regijo), kjer bodo shranjeni podatki, kadar je to ustrezno;
  - h. rezultat ocene nadomestljivosti ponudnika storitev (nadomestiti ga je lahko, težko ali nemogoče), možnosti ponovne vključitve funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije v institucijo ali plačilno institucijo ali učinka opustitve funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije;
  - i. opredelitev nadomestnih ponudnikov storitev v skladu s točko (h);
  - j. ali funkcija odločilnega pomena ali pomembna funkcija, oddana v zunanje izvajanje, podpira časovno kritične poslovne operacije;
  - k. ocenjeni strošek letnega proračuna.
56. Institucije in plačilne institucije bi morale na zahtevo pristojnemu organu omogočiti vpogled v celotni register vseh obstoječih dogovorov o zunanjem izvajanju³¹ ali v izbrane oddelke, kot so informacije o vseh dogovorih o zunanjem izvajanju, ki spadajo v kakšno od kategorij iz odstavka 54(d) teh smernic (npr. vsi dogovori o zunanjem izvajanju informacijskih storitev). Institucije in plačilne institucije bi morale te informacije zagotoviti v elektronski obliki, ki jih je mogoče obdelovati (npr. v splošno razširjeni obliki, ki se uporablja za podatkovne zbirke, z vrednostmi, ločenimi z vejicami).
57. Institucije in plačilne institucije bi morale na zahtevo pristojnemu organu posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za učinkovit nadzor nad institucijo ali plačilno institucijo, vključno s kopijo pogodbe o zunanjem izvajanju, kadar je to potrebno.
58. Institucije (brez poseganja v člen 19(6) Direktive (EU) 2015/2366) in plačilne institucije bi morale pristojne organe ustrezno in pravočasno obvestiti ali jih vključiti v nadzorniški dialog o načrtovani oddaji funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje izvajanje in/ali o tem, da je funkcija, oddana v zunanje izvajanje, postala odločilnega pomena ali pomembna, ter jim zagotoviti vsaj informacije, določene v odstavku 54.

---

³¹ Glej tudi smernice organa EBA o procesu nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, ki so na voljo na naslovu <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review-and-evaluation-srep-and-pillar-2>.

59. Institucije in plačilne institucije³² bi morale pristojne organe pravočasno obvestiti o pomembnih spremembah in/ali resnih dogodkih v zvezi s svojimi dogovori o zunanjem izvajanju, ki bi lahko pomembno vplivali na nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti institucij ali plačilnih institucij.
60. Institucije in plačilne institucije bi morale ustrezno dokumentirati ocene, opravljene v skladu z naslovom IV, in rezultate stalnega spremljanja (npr. uspešnosti ponudnika storitev, skladnosti z dogovorjenimi ravni storitve, drugih pogodbenih in regulativnih zahtev, posodobitev ocene tveganj).

Naslov IV – Proces zunanjega izvajanja

12 Analiza pred oddajo v zunanje izvajanje

61. Pred sklenitvijo vsakršnega dogovora o zunanjem izvajanju bi morale institucije in plačilne institucije:
- oceniti, ali je dogovor o zunanjem izvajanju povezan s kritično ali pomembno funkcijo, kot sta opredeljeni v naslovu II;
  - oceniti, ali so izpolnjeni pogoji nadzora izvajanja, ki so določeni v oddelku 12.1;
  - ugotoviti in oceniti vsa pomembna tveganja iz naslova dogovora o zunanjem izvajanju v skladu z oddelkom 12.2;
  - izvesti ustrezen skrbni pregled potencialnega ponudnika storitev v skladu z oddelkom 12.3;
  - ugotoviti in oceniti nasprotja interesov, ki lahko nastanejo zaradi zunanjega izvajanja, v skladu z oddelkom 8.

12.1 Pogoji nadzora zunanjega izvajanja

62. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da se funkcije bančnih³³ ali plačilnih storitev v obsegu, v katerem je treba za izvajanje teh funkcij pridobiti dovoljenje ali registracijo pristojnega organa v državi članici, v kateri imajo institucije in plačilne institucije dovoljenje, oddajo v zunanje izvajanje ponudniku storitev v isti ali drugi državi članici le, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- ponudnik storitev je od pristojnega organa pridobil dovoljenje ali registracijo za izvajanje enakih bančnih ali plačilnih storitev ali

---

³² Glej tudi smernice organa EBA o poročanju o večjih incidentih v skladu s PSD2, ki so na voljo na naslovu <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/payment-services-and-electronic-money/guidelines-on-major-incidents-reporting-under-psd2>.

³³ Glej člen 9 Direktive 2013/36/EU o prepovedi opravljanja poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti za osebe ali družbe, ki niso kreditne institucije.

- b. ponudniku storitev je na drugačni podlagi dovoljeno izvajanje enakih bančnih ali plačilnih storitev v skladu z ustreznim nacionalnim pravnim okvirom.

63. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da se funkcije bančnih ali plačilnih storitev v obsegu, v katerem je treba za izvajanje teh funkcij pridobiti dovoljenje ali opraviti registracijo pri pristojnem organu v domači državi članici, v kateri imajo institucije in plačilne institucije dovoljenje, oddajo v zunanje izvajanje ponudniku storitev v tretji državi le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a. ponudnik storitev ima dovoljenje ali registracijo za izvajanje enakih bančnih ali plačilnih storitev v tretji državi in ga v tej državi nadzoruje ustrezen pristojni organ (imenovan nadzorni organ);
- b. med pristojnimi organi, odgovornimi za nadziranje institucije, in nadzornimi organi, odgovornimi za nadziranje ponudnika storitev, je sklenjen ustrezen sporazum o sodelovanju, npr. v obliki memoranduma o soglasju ali sporazuma kolegija, in
- c. sporazum o sodelovanju iz točke (b) bi moral zagotoviti, da lahko pristojni organi vsaj:
  - i. na zahtevo pridobijo informacije, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nadzorniških nalog v skladu z Direktivo 2013/36/EU, Uredbo (EU) št. 575/2013, Direktivo (EU) 2015/2366 in Direktivo 2009/110/ES;
  - ii. pridobijo ustrezen dostop do vseh podatkov, dokumentov, prostorov ali osebja v tretji državi, ki so pomembni za izvajanje njihovih pooblastil za nadzor;
  - iii. od nadzornega organa v tretji državi čim prej prejmejo informacije za preiskavo domnevnih kršitev zahtev Direktive 2013/36/EU, Uredbe (EU) št. 575/2013, Direktive (EU) 2015/2366 in Direktive 2009/110/ES ter
  - iv. v primeru kršitev veljavnih regulativnih zahtev in nacionalnega prava v državi članici pri kazenskem pregonu sodelujejo z ustreznimi nadzornimi organi v tretji državi. Sodelovanje bi moralo med drugim vključevati čim hitrejšo prejemanje informacij o potencialnih kršitvah veljavnih zakonodajnih zahtev od nadzornih organov v tretjih državah.

12.2 Ocena tveganj dogovorov o zunanjem izvajanju

64. Institucije in plačilne institucije bi morale oceniti potencialni učinek dogovorov o zunanjem izvajanju na operativno tveganje, upoštevati rezultate ocene pri odločanju o oddaji funkcije v zunanje izvajanje ponudniku storitev in sprejeti ustrezne ukrepe za preprečevanje nepotrebnih dodatnih operativnih tveganj, preden sklenejo dogovore o zunanjem izvajanju.

65. Kadar je to ustrezno, bi morala ocena vključevati scenarije možnih dogodkov tveganj, vključno z zelo resnimi dogodki operativnih tveganj. V analizi scenarija bi morale institucije in plačilne institucije oceniti potencialni učinek neizvedenih ali neustrezno izvedenih storitev, vključno s tveganji, ki jih povzročajo procesi, sistemi, ljudje ali zunanji dogodki. Institucije in plačilne institucije bi morale ob upoštevanju načela sorazmernosti iz oddelka 1 dokumentirati opravljeno analizo in svoje rezultate ter oceniti, v kolikšnem obsegu bi se njihovo operativno tveganje povečalo ali zmanjšalo zaradi dogovora o zunanjem izvajanju. Ob upoštevanju naslova I lahko male in nekompleksne institucije in plačilne institucije uporabljajo kvalitativne pristope k ocenjevanju tveganj, velike in kompleksne institucije pa bi morale imeti bolj dodelan pristop, vključno z uporabo notranjih in zunanjih podatkov o izgubi pri oblikovanju analize scenarija.
66. V okviru ocene tveganj bi morale institucije in plačilne institucije upoštevati tudi pričakovane koristi in stroške predlaganega dogovora o zunanjem izvajanju, vključno s presojo vseh tveganj, ki bi se lahko zmanjšala ali bolje upravljala, v primerjavi s tveganji, ki bi se lahko pojavila kot posledica predlaganega dogovora o zunanjem izvajanju, pri čemer bi morale upoštevati vsaj:
- a. tveganja koncentracije, med drugim zaradi:
    - i. oddajanja v zunanje izvajanje dominantnemu ponudniku, ki ga ni mogoče zlahka nadomestiti, in
    - ii. več dogovorov o zunanjem izvajanju z istim ponudnikom storitev ali tesno povezanimi ponudniki storitev;
  - b. skupna tveganja zaradi oddaje več funkcij institucije ali plačilne institucije v zunanje izvajanje in, v primeru skupin institucij ali institucionalnih shem za zaščito vlog, skupna tveganja na konsolidirani podlagi ali na podlagi institucionalne sheme za zaščito vlog;
  - c. tveganje posredovanja (v primeru pomembnih institucij), tj. tveganje, ki se lahko pojavi zaradi potrebe po zagotavljanju finančne pomoči ponudniku storitev v težavah ali po prevzemu njegovih poslovnih operacij, in
  - d. ukrepe, ki jih izvajata institucija ali plačilna institucija in ponudnik storitev za upravljanje in zmanjševanje tveganj.
67. Če dogovor o zunanjem izvajanju vključuje možnost, da ponudnik storitev funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije odda v zunanje podizvajanje drugim ponudnikom storitev, bi morale institucije in plačilne institucije upoštevati:
- a. tveganja, povezana z zunanjim podizvajanjem, vključno z dodatnimi tveganji, ki se lahko pojavijo, če je podizvajalec v tretji državi ali ni v isti državi kot ponudnik storitev;
  - b. tveganje, da se zaradi dolgih in kompleksnih verig zunanjega podizvajanja zmanjšata sposobnost institucij ali plačilnih institucij, da nadzirajo funkcijo odločilnega pomena ali

pomembno funkcijo, oddano v zunanje izvajanje, in sposobnost pristojnih organov, da jih učinkovito nadzirajo.

68. Pri pripravi ocene tveganj pred oddajo v zunanje izvajanje in med spremljanjem uspešnosti ponudnika storitev bi morale institucije in plačilne institucije vsaj:

- a. prepoznati in razvrstiti pomembne funkcije ter z njimi povezane podatke in sisteme glede na njihovo občutljivost in potrebne varnostne ukrepe;
- b. na podlagi tveganja temeljito analizirati funkcije ter z njimi povezane podatke in sisteme, pri katerih se razmišlja o zunanjem izvajanju ali ki so že oddane v zunanje izvajanje, in obravnavati potencialna tveganja, zlasti operativna, vključno s pravnimi tveganji ter tveganji glede IKT, skladnosti in izgube poslovnega ugleda, ter omejitve pri nadzoru, povezane z državami, v katerih se ali se lahko zagotavljajo storitve, oddane v zunanje izvajanje, in v katerih so ali verjetno bodo shranjeni podatki;
- c. proučiti posledice lokacije ponudnika storitev (v EU ali zunaj nje);
- d. proučiti politično stabilnost in varnostne razmere v zadevni jurisdikciji, vključno z:
  - i. veljavnimi zakoni, vključno z zakoni o varstvu podatkov;
  - ii. veljavnimi določbami glede izvrševanja zakonodaje ter
  - iii. določbami insolvenčnega prava, ki bi se lahko uporabljale v primeru propada ponudnika storitev, in zlasti morebitnimi omejitvami, ki bi se pojavile v zvezi z nujnim ponovnih prevzemom podatkov institucije in plačilne institucije;
- e. opredeliti in določiti ustrezno stopnjo varstva zaupnosti podatkov, neprekinjenosti dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje, ter celovitosti in sledljivosti podatkov in sistemov v okviru načrtovanega zunanjega izvajanja. Institucije in plačilne institucije bi morale po potrebi razmisliti tudi o določenih ukrepih za podatke med prenašanjem, podatke v pomnilniku in podatke med shranjevanjem, kot je uporaba tehnologij šifriranja v kombinaciji z ustrezno arhitekturo za upravljanje ključev;
- f. proučiti, ali je ponudnik storitev podrejena ali nadrejena družba institucije, ali je vključen v računovodsko konsolidacijo, ali je član oziroma je v lasti institucij, ki so članice institucionalne sheme za zaščito vlog, in v tem primeru proučiti, v kakšnem obsegu ga institucija nadzira oziroma je sposobna vplivati na njegova dejanja v skladu z oddelkom 2.

12.3 Primerna skrbnost

69. Preden institucije in plačilne institucije sklenejo dogovor o zunanjem izvajanjuin proučijo operativna tveganja, povezana s funkcijo, ki bo oddana v zunanje izvajanje, bi morale v procesu izbire in ocene zagotoviti, da je ponudnik storitev primeren.
70. V zvezi s funkcijami odločilnega pomena in pomembnimi funkcijami bi morale zagotoviti, da ima ponudnik storitev poslovni ugled, ustrezne in zadostne sposobnosti, strokovno znanje, zmogljivost, vire (npr. človeške, IT, finančna sredstva), organizacijsko strukturo in, če je to ustrezno, potrebna regulativna dovoljenja ali registracijske prijave za zanesljivo in strokovno izvajanje funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, da bo izpolnjeval svoje obveznosti v celotnem obdobju veljavnosti osnutka pogodbe.
71. Dodatni dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri skrbnem pregledu potencialnega ponudnika storitev, med drugim vključujejo:
- a. njegov poslovni model, naravo, obseg, kompleksnost, finančni položaj, lastništvo in strukturo skupine;
  - b. dolgoročne odnose s ponudniki storitev, ki so že bili ocenjeni in izvajajo storitve za institucijo ali plačilno institucijo;
  - c. ali je ponudnik storitev nadrejena ali podrejena družba institucije ali plačilne institucije, ali je vključen v obseg konsolidacije institucije za računovodske namene, ali je član institucij oziroma v lasti institucij, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog kot institucija;
  - d. ali ponudnika storitev nadzirajo pristojni organi.
72. Če je z zunanjim izvajanjem povezana obdelava osebnih ali zaupnih podatkov, bi se morale institucije in plačilne institucije prepričati, da ponudnik storitev izvaja ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za njihovo varstvo.
73. Institucije in plačilne institucije bi morale sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotovile, da ponudniki storitev ravnaajo skladno z njihovimi vrednotami in kodeksom ravnanja. Zlasti v zvezi s ponudniki storitev v tretjih državah in po potrebi z njihovimi podizvajalci bi se morale institucije in plačilne institucije prepričati, da ponudniki storitev ravnaajo etično in socialno odgovorno ter spoštujejo mednarodne standarde glede človekovih pravic (npr. Evropsko konvencijo o človekovih pravicah), varstva okolja in primernih delovnih pogojev, vključno s prepovedjo dela otrok.

13 Pogodbena faza

74. Pravice in obveznosti institucije, plačilne institucije in ponudnika storitev bi morale biti jasno dodeljene in navedene v pisni pogodbi.
75. Pogodba o oddajanju funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije v zunanje izvajanje bi morala vsebovati vsaj:
- a. jasen opis funkcije, ki se odda v zunanje izvajanje;
  - b. datum začetka in po potrebi datum konca veljavnosti pogodbe ter odpovedne roke za ponudnika storitev in institucijo ali plačilno institucijo;
  - c. pravo, ki se uporablja za pogodbo;
  - d. finančne obveznosti pogodbenih strank;
  - e. ali je dovoljeno oddajanje funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije ali njenih pomembnih delov v zunanje podizvajanje, in če je, pogoje iz oddelka 13.1, ki veljajo za zunanje podizvajanje;
  - f. lokacije (regije ali države), v katerih se bo izvajala funkcija odločilnega pomena ali pomembna funkcija in/ali se bodo shranjevali in obdelovali ustrezni podatki, vključno z možnim krajem shranjevanja, ter pogoje, ki jih je treba izpolniti, vključno z zahtevo, da mora ponudnik storitev obvestiti institucijo ali plačilno institucijo, če namerava zamenjati lokacijo;
  - g. po potrebi določbe glede dostopnosti, razpoložljivosti, celovitosti, zasebnosti in varnosti ustreznih podatkov, kot je določeno v oddelku 13.2;
  - h. pravico institucije ali plačilne institucije, da neprekinjeno spremlja uspešnost ponudnika storitev;
  - i. dogovorjene ravni storitve, ki bi morale vključevati natančne kvantitativne in kvalitativne cilje uspešnosti za funkcijo, oddano v zunanje izvajanje, da se omogoči pravočasno spremljanje, na podlagi katerega se lahko brez odlašanja sprejme ustrezen popravni ukrep, če dogovorjene ravni storitve niso dosežene;
  - j. obveznosti poročanja, ki jih ima ponudnik storitev do institucije ali plačilne institucije, vključno s tem, da jo obvesti o vsaki spremembi, ki bi lahko pomembno vplivala na njegovo sposobnost učinkovitega izvajanja funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije v skladu z dogovorjenimi ravnmi storitve, veljavnimi zakoni in regulativnimi zahtevami ter, kadar je to ustrezno, obveznostjo ponudnika storitev, da predloži poročila funkcije notranje revizije;

- k. ali bi moral ponudnik storitev skleniti obvezno zavarovanje za primer nekaterih tveganj in, če je to ustrezno, stopnjo zahtevanega zavarovalnega kritja;
- l. zahteve po izvajanju in preizkušanju poslovnih kriznih načrtov;
- m. določbe, ki zagotavljajo dostop do podatkov, katerih lastnica je institucija ali plačilna institucija, v primeru insolventnosti, reševanja ali opustitve poslovnih dejavnosti ponudnika storitev;
- n. obveznost ponudnika storitev, da sodeluje s pristojnimi organi in organi za reševanje institucije ali plačilne institucije, vključno z drugimi osebami, ki jih ti imenujejo;
- o. jasno sklicevanje na pooblastila nacionalnega organa za reševanje (za institucije), zlasti na člena 68 in 71 Direktive 2014/59/EU (BRRD), ter še posebej opis bistvenih obveznosti iz pogodbe v smislu člena 68 te direktive;
- p. neomejeno pravico institucij, plačilnih institucij in pristojnih organov, da opravijo inšpekcijski in revizijski pregled ponudnika storitev, zlasti v zvezi s funkcijo odločilnega pomena ali pomembno funkcijo, oddano v zunanje izvajanje, kot je navedeno v oddelku 13.3;
- q. pravice do odpovedi, kot je navedeno v oddelku 13.4.

13.1 Oddajanje funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje podizvajanje

76. V pogodbi o zunanjem izvajanju bi moralo biti navedeno, ali je dovoljeno oddajanje funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij ali njihovih pomembnih delov v zunanje podizvajanje.
77. Če je oddajanje funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje podizvajanje dovoljeno, bi morale institucije in plačilne institucije opredeliti, ali je del funkcije, ki bo oddan v zunanje podizvajanje, sam po sebi odločilnega pomena ali pomemben (tj. bistven del funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije), in če je, to navesti v registru.
78. Če je oddajanje funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje podizvajanje dovoljeno, bi bilo treba v pisni pogodbi:
- a. navesti, katere vrste dejavnosti so izključene iz zunanjega podizvajanja;
  - b. navesti pogoje, ki jih je treba izpolnjevati v primeru zunanjega podizvajanja;
  - c. navesti, da mora ponudnik storitev nadzirati storitve, ki jih je oddal v zunanje podizvajanje, da zagotovi neprekinjeno izpolnjevanje vseh pogodbenih obveznosti med sabo in institucijo ali plačilno institucijo;

- d. zahtevati, da ponudnik storitev od institucije ali plačilne institucije pridobi predhodno posebno ali splošno pisno dovoljenje, preden odda podatke v zunanje podizvajanje;³⁴
  - e. določiti, da mora ponudnik storitev institucijo ali plačilno institucijo obvestiti o načrtovanem zunanjem podizvajanju ali pomembnih spremembah zunanjega podizvajanja, zlasti če lahko to vpliva na njegovo sposobnost izpolnjevanja svojih obveznosti iz pogodbe o zunanjem izvajanju. To vključuje načrtovane pomembne spremembe podizvajalcev in rok obveščanja. Rok obveščanja, ki bo določen, bi moral instituciji ali plačilni instituciji, ki oddaja funkcijo v zunanje izvajanje, zlasti omogočati vsaj izvedbo ocene tveganj predlaganih sprememb in ugovor spremembam, preden se zunanje podizvajanje ali pomembne spremembe zunanjega podizvajanja začnejo uporabljati;
  - f. po potrebi zagotoviti, da ima institucija ali plačilna institucija pravico ugovarjati načrtovanemu zunanjemu podizvajanju ali pomembnim spremembam zunanjega podizvajanja ali da je potrebna izrecna odobritev;
  - g. zagotoviti, da ima institucija ali plačilna institucija pogodbeno pravico do odpovedi pogodbe v primeru neustreznega zunanjega podizvajanja, npr. če se zaradi zunanjega podizvajanja tveganja za institucijo ali plačilno institucijo pomembno povečajo ali če se ponudnik storitev odloči za zunanje podizvajanje, ne da bi o tem obvestil institucijo ali plačilno institucijo.
79. Institucije in plačilne institucije bi se morale z zunanjim podizvajanjem strinjati le, če se podizvajalec zaveže, da bo:
- a. ravnal v skladu z vsemi veljavnimi zakoni, regulativnimi zahtevami in pogodbenimi obveznostmi ter
  - b. instituciji, plačilni instituciji in pristojnemu organu priznal enake pogodbene pravice glede dostopa in revizije, kot jih zagotavlja ponudnik storitev.
80. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da ponudnik storitev podizvajalce storitev ustrezno nadzira v skladu s politiko, ki jo določi institucija ali plačilna institucija. Če bi lahko predlagano podizvajanje pomembno negativno vplivalo na dogovor o zunanjem izvajanju funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije ali bi zaradi njega prišlo do pomembnega povečanja tveganj, vključno z neizpolnjevanjem pogojev iz odstavka 79, bi morala institucija ali plačilna institucija uveljaviti pravico do ugovora zunanjemu podizvajanju, če je bila taka pravica dogovorjena, in/ali odpovedati pogodbo.

---

³⁴ Glej člen 28 Uredbe (EU) 2016/679.

13.2 Varnost podatkov in sistemov

81. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da ponudniki storitev, kadar je to pomembno, izpolnjujejo ustrezne informacijske varnostne standarde.
82. Kadar je to pomembno (npr. v okviru zunanjšega izvajanja storitev v oblaku ali drugih storitev IKT), bi morale institucije in plačilne institucije v pogodbi o zunanjem izvajanju opredeliti zahteve glede varnosti podatkov in sistemov ter nepretrgano spremljati skladnost z njimi.
83. V primeru oddajanja v zunanje izvajanje ponudnikom storitev v oblaku in drugih dogovorov o zunanjem izvajanju, ki vključujejo obravnavo ali prenos osebnih ali zaupnih podatkov, bi morale institucije in plačilne institucije pri določanju lokacije (države ali regije) shranjevanja in obdelave podatkov ter informacijski varnosti uporabiti pristop na podlagi ocene tveganj.
84. Pri oddajanju v zunanje izvajanje (zlasti v tretje države) bi morale institucije in plačilne institucije brez poseganja v zahteve iz Uredbe (EU) 2016/679 upoštevati razlike v nacionalnih določbah glede varstva podatkov. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da pogodba o zunanjem izvajanju vključuje obveznost ponudnika storitev, da varuje zaupne, osebne in druge občutljive informacije ter ravna v skladu z vsemi pravnimi zahtevami glede varstva podatkov, ki veljajo za institucijo ali plačilno institucijo (npr. varstvo osebnih podatkov in spoštovanje bančne tajnosti ali podobnih pravnih dolžnosti glede zaupnosti v zvezi s podatki strank, kadar je to ustrezno).

13.3 Pravice do dostopa, informacij in revizije

85. Institucije in plačilne institucije bi morale v pisnem dogovoru o zunanjem izvajanju zagotoviti, da ima funkcija notranje revizije možnost pregleda funkcije, oddane v zunanje izvajanje, s pristopom na podlagi ocene tveganj.
86. Ne glede na kritičnost ali pomembnost funkcije, oddane v zunanje izvajanje, bi se morali pisni dogovori o zunanjem izvajanju med institucijami in ponudniki storitev sklicevati na pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih imajo pristojni organi in organi za reševanje v skladu s členom 63(1)(a) Direktive 2014/59/EU in členom 65(3) Direktive 2013/36/EU v zvezi s ponudniki storitev v državi članici, te pravice pa bi bilo treba zagotoviti tudi v zvezi s ponudniki storitev v tretjih državah.
87. Pri oddajanju funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje izvajanje bi morale institucije in plačilne institucije v pisni pogodbi o zunanjem izvajanju zagotoviti, da ponudnik storitev njim in njihovim pristojnim organom, vključno z organi za reševanje, ter vsem drugim osebam, ki jih imenujejo same ali pristojni organi, omogoči:
  - a. poln dostop do vseh pomembnih poslovnih prostorov (npr. sedežev in operativnih centrov), vključno z vsemi pomembnimi napravami, sistemi, omrežji, informacijami in podatki, ki se uporabljajo za zagotavljanje funkcije, oddane v zunanje izvajanje,

vključno s povezanimi finančnimi informacijami, osebjem in zunanjimi revizorji ponudnika storitev (pravice do dostopa in informacij), ter

- b. neomejene pravice do inšpekcijskega in revizijskega pregleda v zvezi z dogovorom o zunanjem izvajanju (pravice do revizije), da se jim omogoči njeno spremljanje ter da se zagotovi skladnost z vsemi veljavnimi regulativnimi in pogodbenimi zahtevami.
88. Pri oddajanju funkcij, ki niso odločilnega pomena ali pomembne, v zunanje izvajanje bi morale institucije in plačilne institucije zagotoviti pravice do dostopa in revizije na podlagi ocene tveganj, kot je določeno v odstavku 87(a) in (b) ter oddelku 13.3, ob upoštevanju narave funkcije, oddane v zunanje izvajanje, ter povezanega operativnega tveganja in tveganja ugleda, njene nadgradljivosti, potencialnega učinka na neprekinjeno izvajanje svojih dejavnosti in pogodbeno obdobje. Institucije in plačilne institucije bi morale upoštevati, da lahko funkcije sčasoma postanejo odločilnega pomena ali pomembne.
89. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da pogodba o zunanjem izvajanju in drugi pogodbeni dogovori pri učinkovitem uveljavljanju pravic do dostopa in revizije ne ovirajo ali omejujejo niti njih samih niti pristojnih organov ali tretjih oseb, ki so jih imenovala za uveljavljanje teh pravic.
90. Institucije in plačilne institucije bi morale uveljavljati svoje pravice do dostopa in revizije, s pristopom na podlagi ocene tveganj določiti pogostost revizij in področja, kjer je potrebna revizija, ter spoštovati ustrezne splošno sprejete nacionalne in mednarodne revizijske standarde.³⁵
91. Institucije in plačilne institucije lahko brez poseganja v svojo končno odgovornost glede dogovorov o zunanjem izvajanju uporabijo:
- a. skupne revizije, organizirane skupaj z drugimi strankami istega ponudnika storitev, ki jih izvedejo same in te stranke ali tretja oseba, ki jo imenujejo. S tem bi se revizijski viri učinkoviteje uporabljali in bi se zmanjšalo organizacijsko breme tako za stranke kot za ponudnika storitev;
  - b. certifikate tretjih oseb in revizijska poročila tretjih oseb ali notranja revizijska poročila, ki jih zagotovi ponudnik storitev.
92. Pri oddajanju funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje izvajanje bi morale institucije in plačilne institucije oceniti, ali so certifikati in poročila tretjih oseb iz odstavka 91(b) ustrezni in zadostni za izpolnjevanje njihovih regulativnih obveznosti, in se sčasoma ne bi smele več zanašati izključno na ta poročila.
93. Institucije in plačilne institucije bi morale metodo iz odstavka 91(b) uporabiti le, če:

---

³⁵ Za institucije glej oddelek 22 smernic organa EBA o notranjem upravljanju: <https://eba.europa.eu/documents/10180/1972987/Final+Guidelines+on+Internal+Governance+%28EBA-GL-2017-11%29.pdf/eb859955-614a-4afb-bdcd-aaa664994889>.

- a. so zadovoljne z revizijskim načrtom za funkcijo, oddano v zunanje izvajanje;
  - b. zagotovijo, da področje certifikata oz. revizijskega poročila zajema sisteme (tj. procese, aplikacije, infrastrukturo, podatkovne centre itd.) in ključne kontrole, ki jih opredeli institucija ali plačilna institucija, ter skladnost z ustreznimi regulativnimi zahtevami;
  - c. temeljito in stalno ocenjujejo vsebino certifikatov ali revizijskih poročil ter se prepričajo, da ti certifikati ali poročila niso zastareli;
  - d. zagotovijo, da so ključni sistemi in kontrole vključeni v prihodnje različice certifikata ali revizijskega poročila;
  - e. so zadovoljne z usposobljenostjo osebe, ki izvaja certificiranje oz. revizijo (npr. glede rotacije podjetja, ki izvaja certificiranje oz. revizijo, kvalifikacij, strokovnega znanja, ponovnega izvajanja/preverjanja dokazov v zadevnem revizijskem dosjeju);
  - f. se prepričajo, da se certifikati in revizije izdajajo oz. izvajajo na podlagi splošno priznanih, ustreznih strokovnih standardov ter vključujejo preizkus operativne učinkovitosti vzpostavljenih ključnih kontrol;
  - g. imajo pogodbeno pravico, da zahtevajo razširitev področja certifikatov ali revizijskih poročil na druge relevantne sisteme in kontrole, število in pogostost takih zahtev za spremembo obsega pa morata biti razumna in upravičena z vidika upravljanja tveganj, ter
  - h. obdržijo pogodbeno pravico za izvajanje posameznih revizij po lastni presoji v zvezi z oddajanjem funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje izvajanje.
94. Skladno s smernicami organa EBA o oceni tveganja, povezanega z IKT, v skladu s procesom SREP bi morale institucije po potrebi zagotoviti, da so sposobne izvesti preizkušanje prodora skozi varnostne ukrepe, da bi ocenile učinkovitost izvedenih kibernetских in notranjih ukrepov in procesov za varnost IKT.³⁶ Ob upoštevanju naslova I bi morale imeti plačilne institucije tudi mehanizme notranjih kontrol IKT, vključno z ukrepi za varnostne kontrole IKT in zmanjšanje tveganja.
95. Institucije, plačilne institucije, pristojni organi in revizorji ali tretje osebe, ki ukrepajo v imenu institucije, plačilne institucije ali pristojnih organov, bi morali pred načrtovanimi obiski na kraju samem ponudnika storitev o njih obvestiti v razumnem roku, razen če to ni mogoče zaradi nujnih ali kriznih razmer ali če zaradi obvestila revizija ne bi bila učinkovita.

---

³⁶ Glej tudi smernice organa EBA o tveganju, povezanem z IKT: <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1841624/Final+Guidelines+on+ICT+Risk+Assessment+under+SREP+%28EBA-GL-2017-05%29.pdf/ef88884a-2f04-48a1-8208-3b8c85b2f69a>.

96. Pri izvajanju revizij v okoljih z več strankami je treba paziti, da se preprečijo ali zmanjšajo tveganja za okolje druge stranke (npr. vpliv na ravni storitve, razpoložljivost podatkov ali vidike zaupnosti).
97. Če jedogovor o zunanjem izvajanju tehnično zelo zapleten, na primer v primeru zunanjega izvajanja v oblaku, bi morala institucija ali plačilna institucija preveriti, da ima izvajalec revizije – notranji revizorji, skupina revizorjev ali zunanji revizorji, ki delujejo v njenem imenu – ustrezne veščine in znanje, da učinkovito izvaja relevantne revizije in/ali ocene. Isto velja za osebe institucije ali plačilne institucije, ki pregleduje certifikate tretjih oseb ali revizije, ki jih izvedejo ponudniki storitev.

13.4 Pravice do odpovedi

98. Dogovor o zunanjem izvajanju bi moral instituciji ali plačilni instituciji izrecno omogočati odpoved dogovora v skladu z veljavno zakonodajo, med drugim v naslednjih primerih:
- če ponudnik funkcij, oddanih v zunanje izvajanje, krši veljavno zakonodajo, predpise ali pogodbene določbe;
  - če se odkrijejo ovire, zaradi katerih bi se lahko spremenila uspešnost funkcije, oddane v zunanje izvajanje;
  - če je prišlo do pomembnih sprememb, ki vplivajo na dogovor o zunanjem izvajanju ali ponudnika storitev (npr. zunanje podizvajanje ali spremembe podizvajalcev);
  - če obstajajo pomanjkljivosti v zvezi z upravljanjem in varnostjo zaupnih, osebnih ali drugih občutljivih podatkov ali informacij ter
  - v primeru navodil pristojnega organa institucije ali plačilne institucije, npr. če pristojni organ zaradi dogovora o zunanjem izvajanju ne more več učinkovito nadzirati institucije ali pristojne institucije.
99. Dogovor o zunanjem izvajanju bi moral olajšati prenos funkcije, oddane v zunanje izvajanje, na drugega ponudnika storitev ali ponovno vključitev v institucijo ali plačilno institucijo. V ta namen bi moral pisni dogovor o zunanjem izvajanju:
- jasno določiti obveznosti obstoječega ponudnika storitev v primeru prenosa funkcije, oddane v zunanje izvajanje, na drugega ponudnika storitev ali nazaj na institucijo ali plačilno institucijo, vključno z obravnavo podatkov;
  - določiti ustrezno prehodno obdobje, v katerem bi ponudnik storitev po odpovedi dogovora o zunanjem izvajanju še naprej zagotavljal funkcijo, oddano v zunanje izvajanje, da se zmanjša tveganje motenj, in
  - vključevati obveznost ponudnika storitev, da v primeru odpovedi pogodbe o zunanjem izvajanju podpira institucijo ali plačilno institucijo pri urejenem prenosu funkcije.

14 Nadziranje funkcij, oddanih v zunanje izvajanje

100. Institucije in plačilne institucije bi morale neprekinjeno spremljati uspešnost ponudnikov storitev v zvezi z dogovori o zunanjem izvajanju pristopom na podlagi ocene tveganj in glavnim poudarkom na zunanjem izvajanju funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij, vključno z zagotavljanjem razpoložljivosti, celovitosti in varnosti podatkov in informacij. Če pride do pomembne spremembe tveganj, narave ali obsega funkcije, oddane v zunanje izvajanje, bi morale institucije in plačilne institucije ponovno oceniti njen odločilni pomen ali pomembnost v skladu z oddelkom 4.
101. Institucije in plačilne institucije bi morale pri spremljanju in upravljanju dogovorov o zunanjem izvajanju ravnati ustrezno strokovno, skrbno in vestno.
102. Institucije bi morale redno posodabljati oceno tveganj v skladu z oddelkom 12.2 in upravljalnemu organu redno poročati o odkritih tveganjih v zvezi z oddajanjem funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje izvajanje.
103. Institucije in plačilne institucije bi morale spremljati in upravljati svoja notranja tveganja koncentracije, ki jih povzročijo dogovori o zunanjem izvajanju, ob upoštevanju oddelka 12.2 teh smernic.
104. Institucije in plačilne institucije bi morale nepretrgano zagotavljati, da dogovori o zunanjem izvajanju z glavnim poudarkom na funkcijah odločilnega pomena ali pomembnih funkcijah, oddanih v zunanje izvajanje, izpolnjujejo ustrezne standarde uspešnosti in kakovosti v skladu z njihovimi politikami, tako da:
- zagotovijo, da od ponudnikov storitev prejemajo ustrezna poročila;
  - z orodji, kot so ključni kazalniki uspešnosti, ključni kazalniki kontrol, poročila o izvajanju storitev, samocertificiranje in neodvisni pregledi, ocenjujejo uspešnost ponudnikov storitev ter
  - pregledujejo vse druge pomembne informacije, ki jih prejmejo od ponudnika storitev, vključno s poročili o ukrepih in preizkusih za neprekinjeno poslovanje.
105. Če institucije odkrijejo pomanjkljivosti pri zagotavljanju funkcije, oddane v zunanje izvajanje, bi morale sprejeti ustrezne ukrepe. Institucije in plačilne institucije bi morale nadalje ukrepati zlasti, če se pokaže, da ponudniki storitev funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, oddane v zunanje izvajanje, morda ne izvajajo učinkovito ali skladno z veljavnimi zakoni in regulativnimi zahtevami. Če institucije in plačilne institucije odkrijejo pomanjkljivosti, bi morale sprejeti ustrezne popravne ukrepe. Ti lahko po potrebi vključujejo takojšnjo odpoved pogodbe o zunanjem izvajanju.

15 Strategije izstopa

106. Kadar institucije in plačilne institucije v zunanje izvajanje oddajajo funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, bi morale imeti dokumentirano strategijo izstopa, ki je v skladu z njihovo politiko oddajanja v zunanje izvajanje in načrti neprekinjenega poslovanja³⁷, pri tem pa upoštevati vsaj možnost:
- odpovedi dogovora o zunanjem izvajanju;
  - nezmožnost zagotavljanja storitev s strani ponudnika storitev;
  - oslabitve kakovosti funkcije, ki se izvaja, in dejanskih ali potencialnih motenj poslovanja zaradi neustreznega izvajanja ali neizvajanja funkcije;
  - nastanka pomembnih tveganj za ustrezno in neprekinjeno izvajanje funkcije.
107. Institucije in plačilne institucije bi morale zagotoviti, da lahko iz dogovorov o zunanjem izvajanju izstopijo brez prevelikih motenj svojih poslovnih dejavnosti, ne da bi zmanjšale svojo skladnost z regulativnimi zahtevami ter brez negativnih posledic za neprekinjeno izvajanje in kakovost storitev, ki jih zagotavljajo strankam. V ta namen bi morale:
- pripraviti in sprejeti izstopne načrte, ki so celoviti, dokumentirani in po potrebi ustrezno preizkušeni (npr. z analizo potencialnih stroškov, učinkov, virov in časovnih posledic prenosa storitve, oddane v zunanje izvajanje, na nadomestnega ponudnika), ter
  - opredeliti nadomestne rešitve in pripraviti načrte prehoda, ki jim omogočajo, da funkcije in podatke, oddane v zunanje izvajanje, odvzamejo ponudniku storitev ter jih prenesejo na nadomestne ponudnike ali nazaj nase oziroma sprejmejo druge ukrepe za zagotavljanje neprekinjenega izvajanja funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije ali poslovne dejavnosti na kontroliran in ustrezno preizkušen način, pri tem pa upoštevajo pogoje, ki se lahko pojavijo zaradi lokacije podatkov, in sprejmejo potrebne ukrepe za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja v fazi prehoda.
108. Pri pripravi strategij izstopa bi morale institucije in plačilne institucije:
- opredeliti cilje strategije izstopa;
  - opraviti analizo vpliva na poslovanje, ki je sorazmerna s tveganjem procesov, storitev ali dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje, da bi ugotovile, kakšne človeške vire in finančna sredstva ter koliko časa bi potrebovale za izvedbo načrta izstopa;
  - dodeliti vloge, odgovornosti in ustrezne vire oziroma sredstva za upravljanje izstopnih načrtov in prehoda dejavnosti;

---

³⁷ Institucije (v skladu z zahtevami iz člena 85(2) Direktive 2013/36/EU in naslova VI smernic organa EBA o notranjem upravljanju) in plačilne institucije bi morale imeti ustrezne načrte neprekinjenega poslovanja za oddajanje funkcij odločilnega pomena ali pomembnih funkcij v zunanje izvajanje.

- d. opredeliti merila uspešnosti za prehod funkcij in podatkov, oddanih v zunanje izvajanje, ter
- e. opredeliti kazalnike, ki se bodo uporabljali za spremljanje dogovorov o zunanjem izvajanju (kot je navedeno v oddelku 14), vključno s kazalniki glede nesprejemljivih ravni storitve, zaradi katerih bi bilo treba začeti postopek izstopa.

Naslov V – Smernice o zunanjem izvajanju, namenjene pristojnim organom

- 109. Ko pristojni organi pripravljajo ustrezne metode za spremljanje skladnosti institucij in plačilnih institucij s pogoji za začetno dovoljenje, bi moral biti njihov cilj, da ugotovijo, ali dogovori o zunanjem izvajanju pomenijo pomembno spremembo pogojev in obveznosti začetnega dovoljenja institucij in plačilnih institucij.
- 110. Pristojni organi bi se morali prepričati, da lahko učinkovito nadzirajo institucije in plačilne institucije ter med drugim tudi, da so institucije in plačilne institucije v svojih dogovorih o zunanjem izvajanju zagotovile, da morajo ponudniki storitev pristojnemu organu in instituciji omogočiti pravice do dostopa in revizije v skladu z oddelkom 13.3.
- 111. Analiza tveganj institucij, povezanih z oddajanjem v zunanje izvajanje, bi morala biti opravljena vsaj v okviru procesa SREP ali (za plačilne institucije) kot del drugih nadzornih postopkov, vključno z ad hoc zahtevki, ali med inšpekcijskimi pregledi na kraju samem.
- 112. Poleg informacij, zabeleženih v register, kot je navedeno v oddelku 11, lahko pristojni organi od institucij in plačilnih institucij zahtevajo dodatne informacije, zlasti v zvezi z dogovori o zunanjem izvajanju, ki so odločilnega pomena ali pomembne, kot so:
  - a. podrobna analiza tveganj;
  - b. ali ima ponudnik storitev načrt neprekinjenega poslovanja, ustrezen za storitve, ki jih zagotavlja instituciji ali plačilni instituciji iz naslova zunanjega izvajanja;
  - c. strategija izstopa, ki se uporabi, če katera koli pogodbeno stranka odpove dogovor o zunanjem izvajanju ali če pride do motnje pri zagotavljanju storitev, ter
  - d. viri oziroma sredstva in sprejeti ukrepi za ustrezno spremljanje dejavnosti povezanih z zunanjim izvajanjem.
- 113. Poleg informacij, zahtevanih v oddelku 11, lahko pristojni organi od institucij in plačilnih institucij zahtevajo podrobne informacije o katerem koli dogovoru o zunanjem izvajanju, tudi če zadevna funkcija ne velja za funkcijo odločilnega pomena ali pomembno funkcijo.
- 114. Pristojni organi bi morali s pristopom na podlagi tveganj oceniti:

- a. ali institucije in plačilne institucije ustrezno spremljajo in upravljajo zlasti dogovore o zunanjem izvajanju, ki so odločilnega pomena ali pomembne;
  - b. ali imajo institucije in plačilne institucije ustrezne vire oziroma sredstva za spremljanje in upravljanje dogovorov o zunanjem izvajanju;
  - c. ali institucije in plačilne institucije odkrivajo ter upravljajo vsa pomembna tveganja ter
  - d. ali institucije in plačilne institucije odkrivajo, ocenjujejo in ustrezno upravljajo nasprotja interesov v zvezi z dogovori o zunanjem izvajanju, npr. v primeru oddajanja v zunanje izvajanje znotraj skupine ali iste institucionalne sheme za zaščito vlog.
115. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da institucije in plačilne institucije EU/EGP ne delujejo kot slamnata podjetja, vključno s primeri, v katerih institucije uporabijo vzajemne transakcije ali transakcije znotraj skupine za prenos dela tržnega tveganja in kreditnega tveganja na subjekt zunaj EU/EGP, ter da so sprejele ustrezne ureditve notranjega upravljanja in ureditve upravljanja tveganj, da lahko odkrivajo in upravljajo tveganja.
116. Pristojni organi bi morali v oceni upoštevati vsa tveganja, zlasti:³⁸
- a. operativna tveganja³⁹, povzročena z dogovorom o zunanjem izvajanju;
  - b. tveganje ugleda;
  - c. tveganje posredovanja, zaradi katerega bi morala institucija reševati ponudnika storitev, v primeru pomembnih institucij;
  - d. tveganja koncentracije znotraj institucije, med drugim tudi na konsolidirani podlagi, zaradi več dogovorov o zunanjem izvajanju istim ponudnikom storitev ali tesno povezanimi ponudniki storitev ali zaradi več dogovorov o zunanjem izvajanju na istem poslovnem področju;
  - e. tveganja sektorske koncentracije, npr. če več institucij ali plačilnih institucij uporablja istega ponudnika storitev ali majhno skupino ponudnikov storitev;
  - f. obseg, v katerem institucija ali plačilna institucija, ki oddaja funkcije v zunanje izvajanje, kontrolira ponudnika storitev ali je sposobna vplivati na njegova dejanja, zmanjšanje tveganj, ki se morda lahko zagotovi z višjo ravno kontrol, in to, ali je ponudnik storitev vključen v nadzor skupine na konsolidirani podlagi ter

---

³⁸ Za institucije, za katere se uporablja Direktiva 2013/36/EU, glej tudi smernice organa EBA o procesu SREP: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review-and-evaluation-srep-and-pillar-2>.

³⁹ Glej tudi smernice organa EBA o tveganju, povezanem z IKT: <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1841624/Final+Guidelines+on+ICT+Risk+Assessment+under+SREP+%28EBA-GL-2017-05%29.pdf/ef88884a-2f04-48a1-8208-3b8c85b2f69a>.

g. nasprotja interesov med institucijo in ponudnikom storitev.

117. Če se odkrijejo tveganja koncentracije, bi morali pristojni organi spremljati njihov razvoj ter oceniti njihov potencialni učinek na druge institucije in plačilne institucije ter stabilnost finančnega trga. Pristojni organi bi morali po potrebi obvestiti organ za reševanje o novih potencialno kritičnih funkcijah⁴⁰, ki so bile odkrite v tej oceni.
118. Če se pojavijo pomisleki, ki vodijo do zaključka, da institucija ali plačilna institucija nima več trdnih ureditev notranjega upravljanja ali ne izpolnjuje regulativnih zahtev, bi morali pristojni organi ustrezno ukrepati, kar lahko vključuje zmanjšanje ali omejitev obsega funkcij, oddanih v zunanje izvajanje, ali zahtevo po izstopu iz enega ali več dogovorov o zunanjem izvajanju. Ob upoštevanju dejstva, da mora institucija ali plačilna institucija neprekinjeno delovati, bi se lahko zahtevala zlasti odpoved pogodb, če nadzora in izvrševanja regulativnih zahtev ni mogoče zagotoviti z drugimi ukrepi.
119. Pristojni organi bi se morali prepričati, da so sposobni izvajati učinkovit nadzor, zlasti če institucije in plačilne institucije v zunanje izvajanje oddajo funkcije odločilnega pomena ali pomembne funkcije, ki se izvajajo zunaj EU/EGP.

---

⁴⁰ Kot so opredeljene v členu 2(1)(35) Direktive 2014/59/EU (BRRD).